

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 12. oujka 2006.

Slušati Krista i biti poslušan njegovu glasu

Draga braćo i sestre!

Jučer ujutro završen je tjedan duhovnih vjebi, što ih je ovdje u Apostolskoj palači propovijedao patrijarh Venecije u miru kardinal Marco Ce. Bili su to dani u potpunosti posvećeni slušanju Gospodina, koji nam uvijek govori, no od nas očekuje još veću pozornost, posebno u vrijeme korizme. Na to nas podsjeća i evanđeosko čitanje današnje nedjelje, koji donosi izvještaj o Kristovu preobraenju na brdu Tabor. Dok su bili začuđeni izgledom preobraenoga Gospodina koji je razgovarao s Mojsijem i Ilijom, Petar, Jakov i Ivan bili su u jednom trenutku obavijeni oblakom iz kojega je izašao glas koji je proglasio: "Ovo je Sin moj, Ljubljeni; slušajte ga!" (Mk 9,7).

Kad imamo milost doivjeti snano iskustvo Boga, to je kao da se proivljava nešto slično onome što se dogodilo učenicima za vrijeme Preobraenja: na trenutak unaprijed okusimo nešto što će biti sastavnim dijelom rajskoga blaenstva. Riječ je obično o kratkim iskustvima, što nam ih Bog ponekad podari, osobito pred teška iskušenja. Nikome, međutim, nije dano ivjeti "na Taboru" dok smo na ovoj zemlji. Ljudsko je ivljenje, zapravo, hod vjere te se, kao takvo, nastavlja više u polusjeni nego u punom svjetlu, ne bez trenutaka tame pa i potpunoga mraka. Dok smo ovdje, naš odnos s Bogom odvija se više kroz slušanje nego kroz gledanje; a sama se kontemplacija ostvaruje, tako reći, zatvorenih očiju, zahvaljujući nutarnjem svjetlu što ga je u nama zapalila Riječ Boja.

Sama Djevica Marija, premda je od svih ljudskih stvorenja najblija Bogu, hodila je dan za danom poput hodočasnika vjere (usp. *Lumen gentium*, 58), čuvajući i prebirući neprestano u svome srcu Riječ koju joj je Bog uputio, bilo po svetim pismima, bilo po događajima iz ivota njezina Sina u kome je prepoznavala i prihvaćala otajstveni glas Gospodinov. Evo tako dara i zadatka za svakoga od nas kroz korizmeno vrijeme: slušati Krista, poput Marije. Slušati ga u njegovoj Riječi,

očuvanoj u Svetom pismu. Slušati ga u događajima našega života nastojeći iz njih iščitavati poruke Providnosti. Slušati ga, konačno, u braći, posebice u malenima i siromašnima, u kojima sam Isus trai našu konkretnu ljubav. Slušati Krista i biti poslušan njegovu glasu: to je izvrstan, jedini put, koji vodi u puninu radosti i ljubavi.